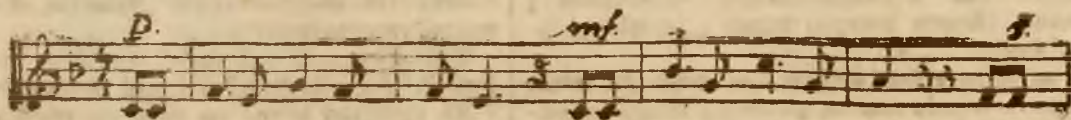

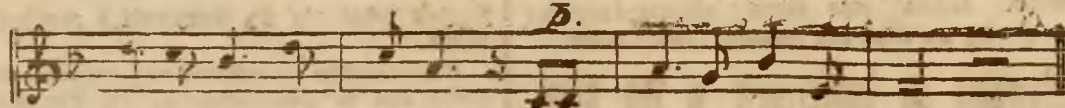
Na nutę znanej pieśni
rosyjskiej „Do Wołgi”.

Pieśń „Do Wołgi.”

(Patrz Nr. 85 „Gonia
Krakowskiego”.

W polskiej ziemi masz po-czątek, - Płynąc z naszych śląskich gór - Polski

terz twój dalszy wętek - Aż po gdańskiej twierdzy mur.

W odpowiedzi rządu polskiego na notę bolszewicką zaszła zwłoka.

Warszawa (tel. M.). W ministerstwie spraw zagranicznych odbywała się w dalszym ciągu narada w sprawie odpowiedzi na ostatnią notę Czerwonej. Brali w niej udział min. Patek, po-

seł Szebeko i gen. Sosnkowski. Z informacji, otrzymanych przez naszego korespondenta z mia-
rodajnego źródła wynika, że w wysłaniu odpo-
wiedzi do Moskwy nastąpi pewna zwłoka.

Dotkliwa klęska bolszewików na froncie podolskim. 41 dywizja bolszewicka rozbita. Sztab dywizji w niewoli.

Warszawa (tel. M.). Relacje z pola walki do-
noszą, że bolszewicy gromadzą nowe siły, tym
razem na odcinku północnym frontu białoru-
skiego, aby zapewne i tu spróbować uderzenia.
Ataki na odcinku poleskim prowadzone są czę-
sto w porze nocnej z wielkimi stratami dla
piechoty bolszewickiej.

Klęska armii czerwonej na froncie podolskim
jest bardzo dotkliwą. 41 dywizja została zdie-
lątkowana i całkowicie rozbita. Resztki tej dy-
wizji wraz z 2 pułkownikami i całym sztabem
dostały się do niewoli polskiej. Wojska nasze
zagarnęły łabor bojowy i prowiantowy, a także
ogromne zapasy furazji. Bitwa na Podolu była
bardzo ważną, gdyż zabezpieczyła nam rzekę
Kalusik, stanowiącą linię obronną przed Nową
Uszycą, a więc i pośredniczą przed Kamieńcem
Podolskim.

Bolszewicy na froncie poleskim wyczerpani.

Warszawa. (PAT) Komunikat sztabu gene-
ralnego wojsk polskich z dnia 14 bm.: Na od-
cinku podolskim ożywiona działalność artyler-
yjska. Oprócz drobnych utarczek obustron-

nych wywiadowczych nie nastąpiła żadna
zmiana. Nieprzyjacielski lotnik rzucał bomby
na Baranówkę, nie wyrządzając szkody. W pół-
nocnej części, wołyńskiego odcinka działalność
wywiadowcza. Wywiad nieprzyjacielski, dą-
żący do przekroczenia Słuczy w rejonie Prywa-
luki, zakamiał się w ogniu naszych karabinów
maszynowych. Nasze samoloty zaatakowały
Czodnów, ostrzeliwując skutecznie dworzec ko-
lejowy, maszerujący tabor i oddziały konnicy.
Na odcinku poleskim koło Szacilek i Stracho-
wic upłynął wczorajszy dzień spokojnie. Nie-
przyjacieli przygotowywał się do nowego ata-
ku, który rozpoczął się dzisiaj rano. Na połud-
niowym odcinku Polesia rozpoczęły się silne
bolszewickie ataki, skierowane na Chabnoje,
Gwiniszczę i Uszynie. Oddziały nasze przeszły
do zdecydowanych wypadów na gromadzącego
się nieprzyjaciela i wyrzuciły go poza linię
rzeczki Wiit. W rejonie Lepia i Połocka niema
żadnych zmian.

Pierwszy zastępca szefa sztabu generalnego
Kullński, pułkownik.

W Petersburgu umiera 30.000 osób tygodniowo. Straszny obraz nędzy rosyjskiej stolicy.

Warszawa. (Tel. M.) Przybył tu jeden z człon-
ków lewicy P. P. S., który uciekł z Petersburga.
Wedle informacji tegoż Petersburg liczy
obecnie pół miliona mieszkańców zamiast 2 i
pół miliona. Tylko 5 proc. fabryk jest czynnych,
lecz tylko pracują one na potrzeby armii.
Skromne utrzymanie jednej osoby kosztowało
w styczniu 60.000 rb. miesięcznie. Ludność o-
brzymuje na bony tylko 150 gr. chleba dziennie
na osobę. Inne artykuły trzeba kupować w wol-
nym handlu. Ceny niezbędnych artykułów ży-

wności są następujące: funt masła 2000 rb.,
słoniny 2200 rb., chleba 2500 rb., mięsa wołowe-
go 800 rb., wieprzowego 1800 rb., świeca 850 rb.,
pudełko zapalek 100 rb., trzewiki od 15 tysięcy
do 20 tysięcy rb., garnitur męski od 25.000--
30.000 rb. Statystyka prowadzona przez lekarza
szpitalnego wykazała, że w Petersburgu umie-
rało 30.000 osób tygodniowo. Temperatura w
salach szpitalnych wynosiła w zimie 3 st. po-
niżej zera.

Nieudany występ kancł. Muellera w obronie zasad traktatu.

Kraków, 15 kwietnia.

Dnia 12 b. m. wygłosił kanclerz niemiecki
Mueller na Zgromadzeniu Narodowym gwałto-
wną mowę przeciwko Francji z powodu zaje-
cia m. nadreńskich. Ze Francja miała do
tego zupełne prawo, że działała tutaj zarówno
w swojej obronie, jak w interesie narodów, któ-
rych był poniekąd zawisł od realizacji trakta-
tu wersalskiego, wynika jasno z protokołu ne-
gociacji francusko-niemieckich w tej materii.
Nie może też ulegać najmniejszej wątpliwości,
że wysłanie wojsk Reichswehry do zagłębia
Ruhr naraziłoby poważnie na szwank całość
postanowień wersalskich, okupionych tak wiel-
kim wysiłkiem, gdyby Francja nie zdobyła się
w samą porę na krok męski, obsadzając swem
wojskiem cztery ważne punkty nad Menem, co
stanowi najlepszą gwarancję dla zasad trak-
tatu.

Prez. Millerand z całą lojalnością zaznaczył,
że oddziały francuskie cofną się natychmiast,
skoro tylko rząd niemiecki, uporawszy się z
„rewolucją” odwoła wojska Reichswehry w
głąb kraju. Francja zatem, jak widać, postąpi-
ła w tej sprawie aż nadto umiarkowanie,
choć tradycyjna, dwulicowa polityka Berli-
na w ciągu wojny nie mogła nikogo natchnąć
zbyt dużym zaufaniem do poczyną zgniecionej
potęgi pruskiej. Wszak stwierdzono w sposób
niezbity, że każdy odruch niemiecki po klęsce
wojennej, wszystko jedno, czy to będzie za-
mach monarchistyczny Kappa, czy komedia
czerwonego demokratyzmu, każdy taki odruch
jest stale zamaskowaną próbą dźwignięcia się
Niemiec raz jeszcze na światło dzienne i wzno-
wienia wojny, względnie, co w praktyce na je-
dno wychodzi, przekreślenia zasad traktatu
wersalskiego.

I tym razem „klasyczny” gest kanclerza
Muellera dążył do tegoż celu. Miał on poróżnić
Francję z koalicją i wznieść w Europie pożar
nienawiści przeciwko „militaryzmowi Francji”.
Jak zwykle, tak i teraz dyplomacja niemiecka
okazała niezdarność niedźwiedzia. Kanclerz
Mueller, wstąpiwszy na koturny, stanowiąco
dla siebie za wysokie, wołał z trybuny wielkim
głosem: „Oskarżam rząd francuski, iż o-mieilił
się naruszyć zasady traktatu wersalskie-
go (!!!), przez co pozbawił wszelkiego kredytu
Ligę Narodów, zanim ona zdołała wejść w ży-
cie. Ta najnowsza orgia militarystyki francu-
skiego (!) nie da się pogodzić z zasadami Ligi
Narodów. Militarystyczne pogwałcenie Niemiec
jest grzechem przeciwko Europie, grzechem
zarówno przeciwko ludowi niemieckiemu, jak
i francuskiemu. Wojna albo pokój: trzeciej e-
wentualności niema, chyba tylko anarchia.
Zrozumieli to, jak się zdaje, Włochy i Anglia.
Cios wymierzono w samo serce Europy (!), tj.
Frankfurt. Dopóki Frankfurt nie jest wolny,
piękne słowa o zgodzie pozostaną bez
echa. (!!!)”.
Pompatyczna komedia Muellera wywołała
uśmiech politowania nawet u Niemców, patrzą-
cych na rzeczy realniej. Z głosów prasy nie-
mieckiej wystarczy przytoczyć opinię wiedeń-
skiego dziennika „Der neue Tag”, która zastą-
pi wszelki komentarz.

„Wojna, czy pokój? Co rozumie p. Mueller
przez te niejasne słowa? Kiedy najwyższy ur-
zędnik państwa przemawia na Zgromadzeniu
Narodowym, można się spodziewać, że poli-
tykę traktuje poważnie. Natomiast śmieszna
groźba Niemców pod adresem Francji można-
by znaleźć chyba tylko w narodowo-niemiec-
kiem podszczuwającym piśmiśle, które nie
zwykle uprawia poważnej polityki. Pochwała
Anglii w ustach kanclerza jest wprawdzie zdol-
na zwiększyć niechęć Francji ku Anglii, żadną
jednak miarą nie zmniejsza nieufności Fran-

cyi ku Niemcom, lecz przeciwnie, pogłębi ją jeszcze bardziej. Nota Anglii do Francji z powodu obsadzenia miast nadreńskich jest bardzo zgrabnem zaszachowaniem, ażeby w Niemczech obudzić sympatyje dla Anglii a Francję odosobnić w Europie. Formalne prawo Francji do założenia protestu przeciwko marszowi Reichswehry do zagłębia Ruhr uznawał rząd niemiecki od początku przez swego pełnomocnika, Mayera. Francja zapewniła, że załogę cofnie, skoro tylko Reichswehr ustąpi. Na tak

„płomienne” protesty, jak mowa Muellera, było dużo czasu, póki warunek nie został jeszcze spełniony, co zresztą wkrótce zapewne nastąpi. Tę więc rodzaju niesłychane podrażnienie opinii francuskiej pędzi tylko wodę na młyn indywiduów, które wszelkimi siłami podsycają zarzewie nieporozumienia między Niemcami a Francją.”

Taki jest głos niemieckiego dziennika o nieudalym występie kanclerza Muellera. E.

Właściwe oblicze rewolucyi westfalskiej.

Rewolucya westfalska komedya. — W istocie popiera ona reakcyę. — Niemcy dążą do wojny. — Przygotowania Kruppa.

Kraków, 15 kwietnia.

(K.) „Journal de Pologne” przytacza ciekawą rozmowę p. Karola Bonnefont z pewnym inżynierem niemieckim, wracającym z Essen. Ów inżynier jest jednym z głównych dyrektorów wielkiego przedsiębiorstwa w Westfalii i zna doskonale tamtejsze stosunki. Oto wątek tej rozmowy:

— Myli się pan co do charakteru rewolty westfalskiej. Jest ona skierowana, przedewszystkiem przeciwko Francji i ma na celu rewizję traktatu wersalskiego. Nie tylko nie przedstawia się ona monarchistycznym zakusom Kruppa, lecz przeciwnie, wspomaga żywioły reakcyjne.

My, Westfalczyki, wszelkimi siłami gotujemy się do wojny z Francją. Pan zapewne sądzi, że przez dziesięć lat Niemcy nie mogą o tej wojnie marzyć. Zapewniam jednak, że my jej pragniemy natychmiast, a przynajmniej o ile możliwości jak najprędzej. Kiedy mówię: my,

mam na myśli Bohlena i Halbacha z Essen, Mannesmannów z Dueseldorfu, Siemensów i Thyssena. (Znane fabryki broni i amunicji — przyp. Red.).

Nie myślę o tem, byście nas mogli rozbroić. Wszak nie wiecie nawet, gdzie się znajdują nasze ciężkie działa. Nie potrzebujemy robić sobie z wami ceremonii. Krupp przygotował już wszystko, aby mógł rozpocząć fabrykację broni i amunicji. Jakże nas teraz skontrolujecie? Wszak mamy za sobą sto tysięcy robotników!

Przygotowania do konferencji w San Remo.

(K.) Paryż. Konferencya w San Remo będzie zapewne otwarta dnia 19 b. m. Konferencya zajmie się traktatem pokojowym z Turcją, a specjalnie postanowieniami militarnymi, jakie powzięto w Londynie. Problem Konstantynopola nie wejdzie pod obradę, natomiast jednym z punktów konferencji będzie sprawa Smyrny.

Irlandya w Wielką Noc w płomieniach pożarów.

RUCH NIEPODLEGŁOŚCIOWY SZERZY SIĘ. — IRLANDYA BURZY SIĘ. — „SINN-FEINIŚCI” ŚWIETNIE ZORGANIZOWANI. — ROZPOCZĘLI KAMPANIĘ PODPALANIA GMACHÓW RZĄDOWYCH. — 140 BUDYNKÓW RZĄDOWYCH SPŁONĘŁO W NOC ZMARTWYCHWSTANIA. — ŚRODKI MILITARNE NIE POMOGŁY.

Kraków, 15 kwietnia.

W tym momencie, gdy przychodzą wieści o przemycaniu przez Niemców broni i tanków dla powstańców Irlandyi, nadchodzą też szczegóły o niezwykle energicznej akcji „sinn-feiniistów” przeciw rządowi angielskiemu.

Irlandya, wre. Patryoci irlandzcy, zorganizowani doskonale, już od roku konsekwentnie dążą do pozbycia się obecnego rządu, a uzyskania niepodległości. Militarne przeciwdziałanie Anglików nie wystarcza. Ruch niepodległościowy, podsycany czynnie przez Niemców, rośnie i rozwija się. Oto, jak przeszło, wedle relacji jednego z dzienników francuskich, święto Wielkiej Nocy w Irlandyi:

Rząd angielski przedsięwziął niezwykle środki ostrożności. W każdej miejscowości masy angielskiego wojska, wszystko w ustawicznym pogotowiu. Na dziedzińcach kasarni armaty polowe, karabiny maszynowe, automobile z kulomiotami, tanki nieruchomo czekające sygnału, aby wyruszyć naprzód i śłać śmierć, celem ocalenia porządku. Jakoż cywilizacya nie wynalazła jeszcze innego środka na uspokojenie wzburzonych uczuć ludności.

A jednak wszystkie te środki nie zdołały za-

pewnić spokoju w Irlandyi. Irlandczyki rozpoczęli nader oryginalną kampanię: Palenie gmachów rządowych i domów policyjnych. Całą noc Zmartwychwstania „sinn-feiniści” rozwinęli wścieklą walkę pożarów. Pastwą płomieni padło przeszło 140 domów, w których mieściły się rządowe instytucje i urzędy policyjne.

Liczne gmachy publiczne zostały momentalnie otoczone przez powstańców, którzy zniszczyli i spalili liczne dokumenty. Spisy ludności, wykazy poborowych zostały kompletnie usunięte, tak, że jak przypuszczają, trzeba będzie lat na ich nowe sporządzenie.

Państwo Wielkiej Brytanii poniosło szkody milionowe. Rzecz charakterystyczna, że podpalacze nie dybali na życie ludzkie. Wszędzie usuwali w pierw okupantów przed podpaleniem lokalu. Teroryści irlandzcy równocześnie z kampanią pożarów, przeprowadzili zniszczenie linii telegraficznych i telefonicznych. Dublin obecnie pozbawiony jest wszelkiej komunikacji z północną Irlandyą.

W związku z tymi wypadkami rozeszły się pogłoski o ustąpieniu marszałka Frencha, jako wicekróla Irlandyi.

nice nadużyć paskarskich policyi, panuje, czy chce panować i nadal.

A złocisto-purpurowy Almanach Gothy rejestruje szlachetnie urodzonych w Europie, pomijając jedynie „panujących” Rosyi bolszewickiej Sobelsohnów, Bronszteinów, Apfelbaumów et tutti quanti...

„Znaczenie historyczne, zaznaczone na wstępie autor Almanachu”, geneologii rodów jest i dziś usprawiedliwione skoro relacyę między domami książęcymi nie zmienili się, mimo, iż niejeden tron w Europie wywrócił się, nie jeden tytuł przestał istnieć.”

I oto przesuwają się przed nami panoptikum upadłych wielkości. Wilhelm II, figuruje tu na czele rodu Hohenzollernów, z notatką: „Był cesarzem niemieckim, królem pruskim”. Taki sam tytuł „byłego” nosi eks-imperator Austrii, apostołski król Węgier.

A w miejsce tych w pył upadłych wielkości wchodzi nowe, żywe organizmy narodowych państw. Na czele stoi Republika polska. Gdy w ubiegłym roku było to „Ancien-royaume” dawne królestwo, dziś notowana jest Polska w Almanachu, jako republika z następującą uwagą:

Nasi tułacze.

JAK WRACALI UCHODZĄCY POLSCY Z SEWASTOPOLA? — NA KRYMIE NASTRÓJ ANTYPOLSKI. — DENIKINOWCY RABUJĄ POLAKÓW, RUMUNOWIE NIE WPUSZCZAJĄ ICH W GRANICE RUMUNII.

Warszawa, 14 kwietnia.

W Sewastopolu, uchodząc wraz z wojskami Denikina przed bolszewikami, zebrało się 4—5 tys. Polaków.

Przeważnie pozbawieni byli oni środków do życia, gdyż zarówno bandy nieregularne, jak wojska Denikina ograbiali uchodźców ze wszystkiego.

Zorganizowany świeżo w Sewastopolu konsulat polski nie mógł podjąć obrzymiemu zadaniu opiekowania się tysiącami uchodźców, którzy też zorganizowali „komitet dla reemigracyi wygnańców”.

Zafrachtowali oni statek braci Ryłskich „Polonia”. Wyjechała nim część wygnańców.

Za przejazd brano po 1.000 rb. carskimi i po 7 tys. rb. „dumkami”.

Następna partya wyjechała statkiem „Rosya”.

Statek udał się do Rumunii i zawinął do Galacu.

Rumunowie — wbrew zapewnieniom konsula polskiego w Sewastopolu, hr. Komorowskiego, nie tylko nie pozwolili wylądować, lecz nie wpuszcili ich nawet do portu nie pozwolili też wysłać depechy do rządu polskiego.

Statek stał poza obrębem portu; zmuszony był wywiesić flagę głodową, gdyż wszystkie posiadane zapasy zużył.

Rumunów to nie wzruszyło; wyruszone do Bułgarii i wylądowano tam.

Bułgarowie zaopiekowali się naszymi rodakami bardzo serdecznie i dali im do rozporządzenia pociąg. Dwa razy w tygodniu odjeżdżało 75 Polaków (w tej liczbie 50 osób bezpłatnie) przez Serbię, Węgry i Czecho-Słowację do Polski.

Część udała się samochodem przez Warnę i Ruszuc.

Na granicy rumuńskiej zabrano jadącym wszystkie pieniądze, które zwrócono dopiero przy wyjeździe z Rumunii.

W Sewastopolu zostało jeszcze około 1.000 Polaków, którym brak środków nie pozwolił wyjechać.

Rodacy nasi, którzy wyjechali z Krymu w lutym, twierdzą, że półwysep krymski jest widownią zwalczających się partyi oficerów rosyjskich, z wojsk denikinowskich, które godzą się tylko w nienawiści do Polaków. Odwdzięczają się w ten sposób za gościnę, udzieloną im zbiegom. Polacy twierdzą, że prędzej czy później resztki rozbitych denikinowców połączą się z bolszewikami.

Chłopiec do posług

zostanie zaraz przyjęty. Zgłoszenia do Administracyi „Gońca Krakowskiego”, Karmelicka 16.

Pamiętajmy o Polskim Czerwonym Krzyżu!

Szkarlatny almanach „Błękitnej krwi”.

Niesmiertelny almanach „Gotha”. Rejestruje rządzące rody Europy. Mówi o tronach zwałonych i wielkościach upadłych. Mówi o republice Polskiej. Nie wspomina o „władcach” czerwonej Rosyi.

Almanach Gotha z r. 1920 opuścił prasę. Szkarlatna księga o złoconych brzegach, stary zabytek annałów magnaterii i błękitno-krwistej szlachty całej Europy, almanach „panujących” na królewskich tronach, jako że cesarskich tronów już niema, książąt krwi „prynców”, „herzogów”, hrabiów i margrabiów i wreszcie całej plejadi starych genealogicznych rodów.

W Europie wszystko uległo przemianie, duch demokracji coraz głębiej wchodzi w ustroje społeczeństw, ale chińskim murem odcięta od świata feudalna w swych upodobaniach i kurczowo broniąca się w swych okopach św. Trójcy oligarchia rodów, „czystej krwi”, wzmożona nowym hucem magnaterii derobkiewiczów, ale już nie figurującej w almanachu, chyba w kro-

„Niezawisłość proklamowana przez manifesty cesarzy Niemiec i Austro Węgier 5 listopada 1916, i uznana przez mocarstwa koalicyjne 28 czerwca 1918”. Są zanotowane wszystkie przemiany królestw w republiki, wszystkie upadki i przewroty.

A najciekawszy i najtrudniejszy był opis dzisiejszej Rosyi i byłej rodziny „jego imperatorskiej mości”.

Gotha uznaje tylko cara za oficjalnie zmarłego, a gdy w roku ubiegłym notował: „zamordowany w Ekaterinenburgu 16 lipca 1916”, obecnie notuje w miejsce słowa „zamordowany”, wyraz grzeczniejszy „zabity”, co jest też pewnego rodzaju „signum temporis...”

Co do rodziny carskiej wszystkie imiona są zaopatrzone znakiem krzyża i słowa „zabici”. ze znakiem zapytania.

Gotha 1920 roku jest wiernem odbiciem „rządzącego świata”, którego spokój olimpijski zmącony został szczytem najstraszliwszej i najdłuższej wojny. Jest to dokument chwili, nasuwający sporo refleksyi filozofom i historykom.

Wyrok w procesie o zamach na Horthyego.

Ułaskawienie winnych.

Budapeszt, 14 kwietnia.

(k.) Tutejszy sąd karny wydał dzisiaj wyrok na zbrodniarzy, oskarżonych o zamach na życie naczelnika Horthyego. Wszyscy czterej oskarżeni, a mianowicie inż. Stefan Mautner, nauczyciel Józef Stiasny, monter Jan Kodylek

i urzędnik prywatny Marceli Feldmar zostali skazani na śmierć przez powieszenie. Naczelnik Horthy ulaskawił zasądzonych i pozwolił, by karę śmierci zamieniono na dożywotnie więzienie.

Nieszczęśliwe małżeństwo śpiewaczki.

Sensacyjny proces rozwodowy.

Berlin, 14 kwietnia.

(m-m) W Berlinie w najbliższych dniach rozpocznie się sensacyjny proces, mający wykazać braki niemieckiego ustawodawstwa odnośnie umysłowo chorych. Radca legacyjny dr von Floekher ożenił się z młodą śpiewaczką nazwiskiem Horst. Zaraz po urodzeniu dziecka zażądał od żony natychmiastowego rozwodu, ponieważ przez urodzenie syna zapewnionym został majorat starego rodu. Zdumiona tem brutalnym żądaniem młoda kobieta wzbraniała się uczynić mu zadość. Wówczas, bezwzględny małżonek kazał ją zamknąć w zakładzie dla obłąkanych w Hanowerze, skąd przewieziono kompletnie zdrową na umyśle p. Floekher do domu wariatów w Jenie. Dopiero na skutek interwencji jej matki, która wniosła skargę do

prokuratury, wypuszczono nieszczęśliwą kobietę na wolność. Chytrze obmyśliwszy pozory zdołał Floekher zwać swą żonę do Szwajcary i tu kazał ją w Bernie ubezwłasnowolnić, poczem przeprowadził proces rozwodowy. Biedna kobieta nie zdołała się obronić na obczyźnie, nie rozporządzała żadnymi środkami działania, któreby mogła przeciwstawić brutalnemu postępowaniu męża.

Po powrocie do Niemiec pani v. Floekher natychmiast zaczęła się starać o unieważnienie berneńskiego wyroku, opartego na wymuszeniu i oszustwie.

Szerokie sfery berlińskiego towarzystwa z wielkim zainteresowaniem oczekują tej sensacyjnej rozprawy.

Niezwykłe zjawisko atmosferyczne.

Burza magnetyczna ponad północną Europą.

Sztokholm, 14 kwietnia.

(m-m) Zaobserwowano tutaj niedawno zorzę polarną niezwykle piękną, która objęła całe niebo, wywołując zaburzenia w połączeniach telegraficznych, a nawet uniemożliwiając je w zupełności. Połączenie telegraficzne z Newcastle i z Niemcami zostało na jakiś czas przerwane. Natężenie prądów ziemnych wskazywało, że niezwykle silna burza magnetyczna przeciąga nad

Szwecją. Prądy ziemne były tak silne, że aparaty nie były zdolne już notować natężenia. — Prąd ziemny o sile 15 do 20 miliamperów umożliwia komunikację telegraficzną, tymczasem aparaty w czasie tego niezwykłego atmosferycznego zjawiska notowały prądy o sile 30 miliamperów. Natężenie przy pewnych wahanjach dochodziło nawet do 150 miliamperów.

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.

Św. Anastazy

Wschód słońca 5:48

Zachód słońca 7:33

Długość dnia 13:48

TEATR IM. JUL. SŁOWACKIEGO.

Czwartek: „Nawrócenie kapitana Brassbounda”.

Piątek: „Ponad śnieg”.

Sobota: „Nawrócenie kapitana Brassbounda”.

TEATR „SAGATELA”.

Czwartek: „Sprawa Kaisera”.

Piątek: „Zielony frak”.

Sobota popoł.: „Jaś i Małgosia”.

Wieczór: „Fwarz i maska”.

TEATR POWSZECHNY.

Czwartek: Poraz pierwszy: „Azja Tuhajbejowicz”.

obraz historyczny w 4 aktach. Przerobił Józef Popławski.

Piątek: „Kwiat paproci”.

Sobota popoł.: „Odrodzenie”.

Wieczór: „Azja Tuhajbejowicz”.

OPERETKA W NOWOSCIACH.

Czwartek: „Targ na dziewczęta”.

Piątek: „Manewry jesienne”.

Sobota: „Nietoperz”.

WYKŁADY W DOMU ARTYSTÓW (pl. św. Ducha).

Czwartek: prof. J. Flach: „Sławne pary kochanków”.

Beniowski i panna Aniela.

Piątek: prof. J. Flach: „Sławne pary kochanków”.

Ryszard Wagner i Matylda Wesendonck.

KOLLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH.

Rynek główny Linia A—B L. 30.

Czwartek o godz. 5 popoł.: Zygm. Nowakowski, art.

teatru im. Słowackiego: „Godzina liryki”.

Walka z „paskującymi” pośrednikami.

Główny Urząd walki z lichwą i spekulacją w Warszawie wydał dla wszystkich Urzędów walki z lichwą i spekulacją do ścisłego przestrzegania rozporządzenie z dnia 27 III. 1920, Nr. 9493 treści następującej:

W celu zapobieżenia narostowi kosztów z powodu zbędnego pośrednictwa a zarazem ograniczenia ilości osób nie pracujących produktywnie zarządza się na podstawie Dekretu Naczelnika Państwa z dnia 11 I. 1919, Nr. 109 dzpp., co następuje:

1) Hurtownicy mogą nabywać towar tylko od

importerów lub wytwórców i oddawać po tylko detaliściom;

2) Detaliści mogą nabywać towar tylko od hurtowników, importerów lub wytwórców i muszą go oddawać wprost w ręce konsumentom i to tylko w ilościach odpowiadających potrzebom gospodarstwa domowego;

3) Każdy handlujący musi na żądanie organów Władzy wskazać dokładnie swego dostawcę i cenę, którą zapłacił, a także wykazać dokąd oddał swój zapas towarów;

4) Nieprzestrzeganie tych norm karane będzie w drodze administracyjnej;

5) Nieznajomością przepisów niniejszych, a odnośnie do 1, 3, nieznajomością dostawcy lub odbiorcy, albo zapomnieniem tłumaczyć się nie można.

Znów zmiana mundurów wojskowych.

Ostatnio zatwierdzony i opracowany przez komisję uniformową krój ubrań, a w szczególności czapek wojskowych nie uzyskał podobno zbyt wielu zwolenników. W związku z powyższym, ma być wprowadzony nowy krój czapek, przy czem potrzebne materiały zostaną wydane oficjalnie przez intendatury bezpłatnie.

Delegacyi urzędników wojskowych przyrzeczono w Belwederze, iż nowa forma nie będzie czynić specjalnych wyjątków dla poszczególnych dekasteryj wojskowych.

Prowokacje Niemców poznańskich.

Ostatniemi czasy ludność niemiecka w ilości około 2000 osób z Chodzieży zebrała się celem deminstrowania przed komisją graniczną swych chęci oderwania się od Polski. Demonstranci odgrzali się Polakom, żądali usunięcia polskiej chorągwi itd. Demonstracja ta świadczy o planowej akcji Niemców.

Ludność polska zdaje sobie zupełnie dobrze sprawę z tych awantur niemieckich i w imię obrony swoich praw stara się przeciwdziałać tej niemieckiej rokoście. W tym celu mieszkańcy Starej Obry, Nowego Jaromierza i Maryanowa założyli protest do komisji granicznej polskiej przeciwko obsadzeniu tych ziem przez Niemców.

Rieka, czy Skutari?

(k) Urzędowy organ belgradzki „Balkan” podaje pod datą 9 bm. wiadomość z Paryża, według którego kwestya adryatycka ma być uregulowana w ten sposób, że Jugosławia musi się

WIELKA PREMIERA

Nadzwyczajne arcydzieło filmowe

ROMANS

UCZCIWEJ KOBIETY

wspaniały dramat w 5-ciu aktach — w głównej roli wystąpi

HENNY PORTEN

ponadto komedia

PECHOWNA 13.

W głównej roli wystąpi sławny polski komik

GERASINSKI

w Kinoteatrze „SZUKA”, Hotel Saski, św. Jana 6.

zdecydować albo na Rijekę, albo na Skutari. Jeden z polityków jugosłowiańskich miał oświadczyć w Paryżu, że trzeba raczej zrezygnować z Rijek, niż ze Skutari.

Według wiadomości ze sfer miarodajnych — w Jugosławii panuje w kwestyi adryatyckiej najzupełniejsza zgodność poglądów; Jugosławia musi otrzymać zarówno Skutari, jak Rijekę, ponieważ oba te miasta posiadają dla królestwa S. H. S. pierwszorzędne znaczenie i są dlań kwestyą bytu.

Księżna de Bourbon przemysłniczką.

Z Rzymu donoszą, że na granicy przytrzymało księżnę Maryę Beatrycę de Bourbon, ponieważ przemyciała stare włoskie obrazy wartości przeszło pół miliona.

Sam się osadził.

(m-m) Pisma niemieckie donoszą, że doktor medycyny Meyer ze Stendal, który w czasie wojny był lekarzem wojskowym, popełnił samobójstwo przez otrucie. Nazwisko dra Meyera figurowało na liście winnych, których wydania zażądały państwa koalicji.

Artysta, który odrzuca krzyż Legii honorowej

(l.) Przed kilku laty głośną sensację w Paryżu wywołała znana pisarka Marcelina Tinagre, autorka powieści: „Dom grzechu”. Oto mianowana kawalerem Legii honorowej, odmówiła przyjęcia tego odznaczenia, oświadczając w interwju pe wnemu dziennikarzowi, iż... nie chce wyglądać na markietankę.

W ostatnich dniach podobną sensacją dla stolicy Francji była sprawa słynnego kompozytora Murycygo Ravela. Oto minister oświecenia publicznego, nie przeczuwając oporności artysty, z własnej inicjatywy podał go do odznaczenia krzyżem Legii honorowej. Nazwisko nowego „Kawalera Legii” pojawiło się już na łamach urzędowego dziennika „Officiel”, wobec tego jednakże, że kompozytor Ravel odmówił przyjęcia odznaki, nazajutrz ukazał się w dzienniku owym dekret, odwołujący ogłoszenie z dnia poprzedniego.

A więc są jeszcze na świecie ludzie, którzy nie pragną odznaczeń i zaszczytów!...

Co znaczy sława!

(l.) W okresie wielkanocnym odbywają się w Paryżu przeróżne jarmarki. Na jednym z ostatnich, tzw. jarmarku piernikowym, na straganach przecupniów, wśród rozmaitych pierników, imitujących świnki, na których z cukru polane widnieją imiona: Paweł, Jan, Piotr itp. ukazało się również imię... Landru. Nieco dalej w pawilonie strzelania do celu okazało miejsce zajął wspaniały manekin brodaty, o alkoholizmem obliczu, noszący etykietę... Landru.

Oto co znaczy sława!

Historia kąpieli.

Przepisy o czystości i kąpielach spotykamy już w religiach Brahmy, Buddy, Zoroastra i Mojżesza. W Księdze praw Manu Dhatmasta kąpieli jest nie tylko symbolem czystości ciała, lecz i duszy, a zachował się on i w naszej religii w postaci chrztu. Przy każdej niemal świątyni w Indjach znajdują się baseny do kąpieli, a dla świętej kąpieli w Gangosie wędrowano z całego kraju. W Babilonii i Assyrii znaleziono ślady urządzeń kąpielowych. W świątyni Salomona znajdował się duży basen, w którym Aaron i jego synowie myli ręce i nogi. Na sta-

rożnych wazach i rzeźbach Greków spotykamy często sceny kąpielowe, a znaleziono też w wykopaliskach piękne wanny z gliny lub marmuru. W 6 wieku przed Chrystusem znana już była Grekom łaźnia parowa, a w początkach 5-go stulecia przed Chrystusem otwarto publiczne kąpiele dla szerokiej mas i wtedy też zaczęto używać mydła (popiół drzewny z lojem kozim). W Rzymie kąpiele były bardzo rozpowszechnione a z chwilą wynalezienia centr. ogrzewania poczęły powstawać termy, jak znane Karakalli, Dioklecjana i t. p. Turcy mają też swoje łaźnie (Mamnam) i parówki, gdzie się masują, piją kawę i palą nargile. Z nastaniem chrześcijaństwa kąpiele znalazły przytułek po klasztorach, zwłaszcza dla wędrowców.

W wiekach średnich dawano służbie „na kąpiel”, zamast jak my obecnie „na piwo”. Jednak w kąpielach i łaźniach zaczęło panować zepsucie, jako też stały się one źródłem zakażeń wenerycznych i dlatego Kościół był zmuszony zwrócić się przeciwko publicznym kąpielom, co wpłynęło na ich zupełny niemal upadek i zanik. Dopiero kąpiele odrodziły się na nowo w Anglii, gdzie w roku 1842 powstała w Liverpoolu pierwsza łaźnia ludowa, połączona z pralnią. Łaźnie w Polsce były też w użyciu, a nawet Zygmunt I. wydał przepisy dla cechu łaźnielników. Łaźnie parowe przyjęły się zwłaszcza na Litwie i Białej Rusi, nawet po wsiach.

Wielka rewizja w piwnicach hotelu Royal.

Wykrycie tajnych a wielkich składów towarów wartości przeszło miliona koron.

(T) W związku ze sprawą sensacyjnych oszustw w sprawie certyfikatów przywozowych i w związku ze sprawą aresztowania szajki paskarzy, Dyrekcja skarbu ze współudziałem Urzędu walki z lichwą, dokonała rewizji w piwnicach hotelu Royal, gdzie w 5-ciu ubikacjach piwnicznych znaleziono wielkie składy towarów, jako to: wielkie ilości marmolady,

cynamonu, konserw rybnych, skórę, chle-
świętojańskiego, cynamonu, a nadto 135 wor-
ków rodzynek. Towary te dochodzące w war-
tości miliona koron, zapieczętowano i oddano
w zarząd „Puzappu”.

Łącznie z tą sprawą aresztowano niejakiego
Ozyasza Hoczneia.

POBYT MINISTRA HANDLU W KRAKOWIE.

Jak się dowiadujemy minister handlu i przemysłu p. Olszewski w swej podróży inspekcyjnej po kraju odwiedził w sobotę dnia 17 bm. nasze miasto. Z tej okazji Izba handlowa zwołała na sobotę o godz. 5 popołudniu do sali rady miejskiej ankietę, złożoną z fachowych kół handlowych i przemysłowych na której pan minister poda program swej działalności i zapozna się z tutejszymi sferami handlowymi i przemysłowymi. Równocześnie odbędzie się dyskusja na ten tak żywy w obecnych czasach temat, jakim jest konieczność podniesienia i rozwój handlu i przemysłu w Polsce. Wieczorem tego dnia odbędzie się na część p. Ministra raut w salonach Izby handlowej. Na sobotę spodziewany jest także przyjazd ministra sprawiedliwości Chądzyńskiego.

DAR NARODOWY DLA NACZELNIKA PAŃSTWA
Wczoraj w sali konferencyjnej Magistratu odbyło się pod przewodnictwem prezydenta m. Federowicza posiedzenie subkomitetów finansowego i propagandy Daru narodowego dla Naczelnika Państwa. Uchwalono sporządzić wykaz wszystkich krakowskich korporacji, organizacji i instytucji społecznych, zawodowych, naukowych szkolnych itd. celem zwrócenia się do nich z uchwaloną na poprzednim posiedzeniu odeszwą o bieranie składek. Następnie uchwalono uprosić o przyjmowanie składek następujące instytucje finansowe: Bank krajowy, Bank przemysłowy, Bank hipoteczny, Bank galic. dla handlu i przemysłu, Tow. wzajemnego kredytu, Kasa oszcz. m. Krakowa, powiat, Kasa oszczędności Kasa oszcz. m. Podgórze, Polska kraj. Kasa pożyczkowa, filia Banku handlowego, Bank związku spółek zarobkowych, galic. Bank kredytowy ziemski, powszechny Bank kredytowy oraz administracje wszystkich dzienników miejscowych. Członkowie subkomitetu finansowego rozebrali listy składowe celem rozpoczęcia zbiórki w instytucjach finansowych, korporacjach i stowarzyszeniach. Na zastępcę przewodniczącego subkomitetu propagandy powołano red. Maryana Dąbrowskiego.

MAKĘ BIAŁĄ DLA CHORYCH I DZIECI do 2 lat na dodatkowe legitymacje będzie wydawał sklep miejski przy pl. Jabłonowskich po pół kg na osobę i miesiąc w cenie 7 K 50 h za 1 kg od posiadania 19 bm. za odłączeniem bieżących kuponów legitymacji.

W SPRAWIE DODATKOWEJ APROWIZACJI ROBOTNICZEJ. Celem ustalenia rzeczywistej liczby pracujących w zakładach przemysłowych i przedsiębiorstwach robot publicznych dla uzyskania przydatu żywności na dodatkowe racje na następny okres przysługujące w myśl rozporządzenia Ministerstwa apro wizacji z 8 października 1919. Magistrat zwraca właścicieli wzgl. kierowników interesowanych zakładów przemysłowych i przedsiębiorstw, którzy przedłożyli poprzednie listy pracowników u nich zatrudnionych, aby w dniach 15, 16 i 17 bm. zgłosili w Wydziale III c. Magistratu (oficyna I p. Nr. 24) wszelkie zmiany jakie zaszły od ostatniego zgłoszenia w ich personalu robotniczym wskutek przybytku i ubytku pracujących. Pracodawcy, którzy dotychczas nie zgłosili swych pracowników do apro wizacji dodatkowej, mają w powyższym celu również przedłożyć listy robotnicze w oznaczonym wyżej terminie. Zgłoszenia zmian jakoteż nowe listy robotnicze należy uczynić pisemnie w dwóch egzemplarzach na półarkuszach papieru i podać w nich oświadczenie do każdego nowozgłoszonego pracownika jego imię, nazwisko, zatrudnienie i adres mieszkania. Zgłoszenia i listy mają być potwierdzone przez właściwego komisarza obwodowego. Ponieważ wiele osób nie zgłoszonych dotąd do apro wizacji dodatkowej robotniczej zgłasza się po legitymacje na dodatkowe racje, przeto wyjaśnia się równocześnie, że racje dodatkowe wydaje się obecnie tylko dla tych robotników, których pracodawcy zgłosili w Magistracie do dnia 23 marca br. Pracownicy niezgłoszeni w powyższym terminie nie mogą być uwzględnieni przy obecnym rozdziale dodatkowych racji i mogą je otrzymać dopiero z następnego przydziału pod warunkiem, że ich pracodawcy zgłoszą w Magistracie przepisane wyżej listy robotnicze.

AMERYKANIE DLA DZIECI. Wśród organizacji amerykańskich pracujących w Europie i szczególnie wydajną pomoc niosących Polsce, wybitne miejsce zajmuje Amerykański Wydział Ratunkowy — Fundacja dla dzieci Europy. Instytucja ta ma swoje misje w poszczególnych krajach, a między innymi również w Polsce. Dzięki pomocy tej Misji funkcjonuje u nas Państwowy Komitet Pomocy Dzieciom dożywający produktami amerykańskimi około 1,300,000 dzieci. Misja dla Polski Amerykański Wydział Ratunkowy składa się z 46 osób: 15 mężczyzn i 28 kobiet znanych pod nazwą Polskich Szarych Samarytanek. Z mężczyzn 8 pozostaje stale w Warszawie pracując w różnych Wydziałach, 7 zaś znajduje się w ciągłych rozjazdach po Polsce. Pracują oni jako instruktorzy i inspektorzy akcji dożywiania dzieci prowadzonej przez Państwowy Komitet Pomocy Dzieciom. Szare Samarytanki podzielone są na grupy i pracują pod kierunkiem inspektorów w różnych dzielnicach Polski. Centrala Misji Amerykańskiego Wydziału Ratunkowego znajduje się w Londynie. Podlegają jej Misje w następujących krajach: Polska, Austrii, Czecho-Słowacji, Węgry, Litwie, Lotwie i Finlandii, gdzie prowadzona jest przez Amerykan akcja dożywiania dzieci. Ogółem pod egidą Amerykańskiego Wydziału Ratunkowego pracuje w Europie około stu Amerykan. Połowa jego członków przypada na Polskę.

WYMIANA PIENIĘDZY. W wykonaniu ustawy z dnia 24 marca 1920 Dz. ustaw Nr. 28 poz. 166 podaje się do wiadomości publicznej, że w mieście Krakowie odbywać się będzie wymiana banknotów 100 i 1000-koronowych na marki polskie w dniach 19 do 26 kwietnia br. włącznie od godziny 9 rano do 12 w południe i od 3 do 6 popołudniu. I) Dla firm protokolowanych, stowarzyszeń korporacji, władz i osób prawnych w Polskiej Krajowej Kasie pożyczkowej (ul. Wiślna L. 7.) II) Dla innych osób zamieszkałych w dzielnicach: I. Śródmieście. II. Wawel. III. Nowy Świat. IV. Piasek. V. Kleparz. VI. Wesoła. VII. Stradom. VIII. Kazimierz. XI. Dębiki. XII. Półwieś Zwierzynieckie. XIII. Zwierzyniec. XIV. Czarz na Wieś. XV. Nowa Wieś. XVI. Łobzów. XVII. Krowodrza. XVIII. Prądnik Czerwony. XIX. Grzegorzki i XX Dąbie z początkowymi literami nazwisk: 1) A i B w Miejskim Zakładzie kredytowym, Rynek główny, Pałac Spiski. 2) C i D w Banku Galicyjskim (małopolskim) dla handlu i przemysłu, Rynek główny 25. 3) E w Centralnej Kasie spółek rolniczych Reformacka 3. 4) F i G w Banku Hipotecznym, Bracka 1. 5) H, L i Z w Urzędzie podatkowym, Basztowa 22. 6) I i J w Powszechnym Banku Kredytowym, Rynek główny, Krzysztofor. 7) K w Banku Krajowym plac Szczepański 8. 8) M i N w Banku handlowym Wiślna 3. 9) O w Krakowskim Banku Komercyjnym, sw. Jana 1. 10) P w Kasie Oszczędności miasta Krakowa Szpitalna 15. 11) Q i R w Powiatowej Kasie Oszczędności, Piłarska 1. 12) S i T w Banku Przemysłowym, Rynek główny 31. 13) U w Banku Związku spółek zarobkowych, Rynek główny 19. 14) V, W i X w Ziemskim Banku Kredytowym, plac Maryacki. 15) Y, Z i Z w Kasie Filialnej, Basztowa 22. III) Dla innych osób zamieszkałych w dzielnicach IX. Ludwinów. X. Zakrzówek. XII. Płaszów i XXII. Podgórze z początkowymi literami nazwisk: 1) A do O w Kasie Oszczędności miasta Podgórze. 2) P do Z w Urzędzie podatkowym w Podgórzu. Każda strona zgłaszając banknoty do wymiany obowiązana jest przynieść pieniądze już przeliczone i usortowane oraz wypełnić przepisana deklarację i przedłożyć swą legitymację żywnościową celem stwierdzenia na niej dokonanej wymiany. Deklaracje nabywać można w miejscach wymiany banknotów. Dyrekcja okręgu skarbowego.

W dniu 19 kwietnia br. rozpocznie się wymiana i stemplowanie banknotów koronowych. Banknoty powyższe wymieniane będą na marki polskie według relacji 70 marek za 100 koron lub ewentualnie na korony, opatrzone stemplem z napisem „Rzeczpospolita Polska” w urzędach, instytucjach, których spis będzie podany do wiadomości publicznej. Początkowo, aż do dnia 26 kwietnia będą wycofane

z obiegu banknoty tylko 100 i 1000 koronowe. Po upływie tego terminu banknoty powyższe tracą prawo obiegu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Termin wymiany banknotów w odcinkach od 1—50 koron zostanie osłono później ogłoszony. Narazie banknoty te zachowują pełne prawa obiegu. Zgłaszać pieniądze do wymiany można bądź osobiście, bądź to przez pełnomocnika, któremu w tym celu należy wystawić upoważnienie na piśmie. Kto wystawił upoważnienie do zmiany swych pieniędzy innej osobie nie może już zgłaszać żadnej sumy do wymiany osobiście. Nie wolno przedstawiać do wymiany pieniędzy, będących własnością osób innych, w swoim imieniu, bez należytego upoważnienia. Jednej osobie nie wolno zgłaszać pieniędzy do wymiany więcej niż dwa razy. Niestosowanie się do tych przepisów będzie sądowo karane grzywną do 1 miliona marek i aresztem do 6 miesięcy w myśl ustaw, z dnia 24 marca 1920 roku. Kto jednorazowo zgłosi do wymiany więcej niż 15 tysięcy koron, otrzyma gotówką tylko równowartość 15 tysięcy koron na resztę zaś wystawiony mu będzie kwit depozytowy, na podstawie którego najdalej w ciągu 3 miesięcy będzie wypłacona cała zatrzymana suma. Za kwity te można będzie w każdej chwili nabyć pięcioprocentowe pożyczki państwowe z r. 1920 które w najbliższym czasie zostaną wypuszczone. Osoby, które udowodnią konieczność natychmiastowego otrzymania większej ilości gotówki niż im będzie od razu wymienione, mogą uzyskać pozwoleni od właściwego Inspektora Skarbowego — we Lwowie i Krakowie od Administracji podatków względnie od Urzędu Podatkowego w byłej okupacji Austriackiej (dla sum do 100 tysięcy koron), lub od oddzielnej Izby Skarbowej, względnie Dyrekcji Okręgu Skarbowego (dla sum ponad 100 tysięcy koron) również na otrzymanie większej kwoty w gotówce przed upływem 3-miesięcznego terminu. Odnośne podania składać można jeszcze przed zgłoszeniem pieniędzy do wymiany. Zwraca się uwagę ludności, iż przez niezastosowanie się do powyższych przepisów i przez zaniedbanie przedstawienia pieniędzy do wymiany we właściwym czasie — może się narazić na dotkliwie straty. Minister Skarbu.

Z TEATRU „BAGATELA”. Najbliższe dni w „Bagateli” — oprócz „Sprawy Kaisera”, która wypełni dzisiejszy wieczór — przyniosą trzy najciekawsze sztuki tegorocznego sezonu a mianowicie „Zielony frak” piątek, „Twarz i maska” sobota oraz „Kobieta bez skazy” niedziela popołudniu. Premiera „Pamiętany kochanek” naznaczona została na wtorek 20 bm., premiera zaś „Jasia i Małgosi” na sobotę 17 bm. popołudniu. Bilety na wszystkie repertuaru ogłoszone przedstawienia nabywać można przy kasy Teatru.

SOBOTNIA POPÓŁDNIÓWKA przyniesie w „Bagateli” premierę ciekawej opery fantastycznej p. „Jasia i Małgosi”. Wykonawcami tej przepięknej baśni, która na scenie naszej otrzymała efektowną także wystawę, będą wybitne sily Krak. Tow. operowego, którego staraniem całość została przygotowana. W partyi Jasia i Małgosi pojawiają się na scenie pp. Zbigniewiczówna i Jastrzębska. Miotlarza śpiewać będzie p. Romanowski, jego żonę p. Goedlowa. Noc p. Milewska. Poranek p. Dziwińska. Reżyserję prowadzi p. Kliszewska, dyrekcyę muzyczną p. Bol. Waldek-Walewski.

OPERETKA W NOWOSCIACH. Dziś we czwartek wznowienie „Targu na dziewczęta” nadzwyczaj melodyjnej operetki Jacobiego, w piątek wracają na afisz „Manewry jesienne”, grane dotychczas ciągle przy wysprzedaży sali. W próbach ostatnia nowość „Sybilla” operetka Jacobiego, do której dyrekcja sprawnie z olbrzymim nakładem nowe kostiumy i dekoracje.

KONCERT TOW. ŚPIEWACKIEGO „ECHO”. W sobotę odbędzie się w „Sokole” koncert Tow. śpiewackiego „Echo” ze współudziałem znanej śpiewaczki p. Bandrowskiej. Początek o godz. pół do 8-mej. Bilety wcześniej u Rudnickiego Linia A—B. Dochód na pokrycie kosztów święconego dla żołnierza w polu.

(m-m) **TUMANY KURZU** wznoszące się na ulicach naszego miasta zatrzymują Krakowianom uciechę z wczesnej pięknej wiosny. Niepodobna poprostu napawać się rozkosznym ciepłem słońca, podziwiać czysty błękit nieba i jasną, wesołą zielen drzew i trawników, gdy w ustach, gardle i płucach osiada krztuszący pył, rozdmuchiwany niekiedy mniej lub więcej energicznie przez kobiety, spełniające czynność „zamiatania”. Ludzie wdychają zaiste do dechszczy i mówią: „Jeżeli się Pan Bóg nad nami nie zlituje, to magistrat z pewnością nie!”

(T) **DOLARY, KTÓRE ZNIKŁY W TŁUMIE.** Wczorajszej nocy p. E. Makowska usiłowała odjechać pociągami w stronę Warszawy. Jednak wobec nadzwyczajnego ścisłu nie mogła dostać się do wagonu, a wreszcie pchnięta przez tłoczących się podróżnych upadła. Podczas upadku upuściła p. M. paczkę banknotów około 3000 dolarów, z których, mimo że p. M. część zdołała pozbierać, jednak w tłumie znikło około 900 dolarów, co na „nasze” pieniądze wynosi 250,000 K.

(T) **MAŁOLETNI PASKARZE.** Wczoraj tuż. Urząd walki z lichwą zarządził obławę na małych paskarzy tytoniowych. Skenfiskowano wiele papierosów. Przytem przekonano się, że „andrusy” otrzymują do rozsprzedania papierosy już gotowe od lichwiarzy tytoniowych z Kaźmierza. Wyszło także na jaw, że małeletni paskarze są doskonale zorganizowani, bo na widok policyj lub urzędników walki z lichwą, na dane hasło znikają z ulic. Prztem używają umówionego odzewu n. p. dziś był „Bryk”, wczoraj „Warszawa”.

(T) **KIESZONKOWIEC Z APARATEM.** Wczoraj niejaki Efreim Leidner został przytrzymana-

ny na tutejszym dworcu za kradzież z kieszeni pewnego wieszniaka paczkę zawierającą 1080 K. Złodziej ujęty rzucił w tłoczony się tłum owe pieniądze, które rozsypały się, jednak przez publiczność zostały pozbierane i „co do centa” właścicielowi zwrócone. Przy dalszym badaniu okazało się, że złodziej posługuje się przy kradzieżach specjalnym aparatem, tj. dużą paczką, którą zakrywał oczy swoim ofiarom, aby wyciągać im pieniądze z kieszeni. Złodzieja wraz jego „aparatem” odstawiono pod Telegraf.

(T) **RABOWANIE WĘGLA Z WOZÓW KOLEJOWYCH.** Wczoraj policja na dworcu aresztowała kilka nieletnich dziewcząt, które napadały na idące pociągi z węglem i kradły węgiel. Są to przeważnie ubogie mieszkanki przedmieść.

(T) **KRADZIEŻ KONIA.** Floryan Cieślak, rolnik z powiatu Olkuskiego, doniósł tutejszej policji, że w nocy z 13 na 14 b. m. skradziono mu konia maści karej z białym łbem ośmiu lat.

(T) **POMYSŁOWY MONTER.** Stanisław Szewczyk 1. 30, monter, przychwycony został wczoraj w kawiarni hotelu Royal, gdy odkręcał jeden z mosiężnych świeczników wartości 1000 koron. Ponieważ już przedtem skradziono tam dwa podobne świeczniki, przeto co do kradzieży tych ostatnich pada podejrzenie na Szewczyka.

(T) **SPALENIE MOSTU.** W Jasłanach powiat Mielec w nocy z 10 na 11 bm. spalono most kolejki wąsko-torowej. Towarzystwo przemysłowo-leśne poniosło wielkie straty. Sprawców dotąd nie wykryto.

KANALARZE STRAJKUJĄ. We Wiedniu nie ukończył się jeszcze strajk praczek i fryzjerów, gdy już zastrajkowali kanalarze. Strajk tego rodzaju stanowi oczywiście poważne niebezpieczeństwo dla stanu zdrowotnego stolicy Austrii.

Gmina przed utratą znacznych dochodów podatkowych.

Ze sfer fachowych kinematograficznych komunikują:

Uchwałą z dn. 30 marca Rada m. Krakowa zaakceptowała wniosek magistratu, podwyższający podatek gminny od przedstawień kinowych na 50 proc., równocześnie rozszerzając ten wniosek o dalsze 5 proc. — że ogólny podatek wyniesie 55 proc. brutto. Niebawem to podwyższenie ma na celu ratowanie budżetu miejskiego. Jednak musimy zwrócić uwagę, że wprowadzenie w życie powyższej uchwały pociąga za sobą raczej zmniejszenie dochodów gminnych. Przedsiębiorstwa kinowe dziś nie są już instytucjami rentownymi. **Filmy podrażały w niebawem sposób**, tak, że wypożyczenie filmu kosztuje obecnie 25, 35, 45, a nawet i 80 tysięcy marek za jeden tydzień. Wobec tej drogocie właściciele kin, grają na procent, płacąc wytwórni przyjeździej przez fabryki filmowe procent od 35—50 brutto. Następnie kina płacą już 20 brutto na rzecz gminy, ponadto z powodu ustanowienia specjalnej taryfy za światło, a to 10 K za kilowat — tak więc koszt, które muszą być pokryte, wynoszą dziennie **przeciętnie 75 proc. brutto**. Pozostaje więc w najlepszym razie 25 proc. na opłacenie licznego personelu — dalej orkiestry niezwykle drogie, reklamy, amortyzacji kapitału i t. d., tak, że w najlepszym wypadku, dla właściciela pozostaje 5 procent od wpływu, ale tylko przy takich kinematografach, które obliczone są na bardzo wielką ilość miejsc. Gdyby uchwała Rady miast została istotnie przeprowadzoną, — wówczas właściciele kin musieliby dokładać do swych przedsiębiorstw. Wytwórnie filmów pobierałyby bowiem nadal 45 proc. — Magistrat ścigałby podatek w wysokości 55 proc. — to już dwie te instytucje zabrałyby cały obrót dzienny. Któż więc pokryje olbrzymie wydatki za światło, służbę, reklamę i t. d.? Uchwała ta więc jest absolutnie nie do przeprowadzenia!

Pozostałby jeden środek, a mianowicie **przerzucenie tego podatku na publiczność**. Wykażemy, że i to urzeczywistnić się nie da. Bilet przy ciągłej drożyznie filmów dojdzie do 20 marek za krzesło. Przy uwzględnieniu nowego podatku krzesło to kosztowałoby 31 marek. Jest to tak wysoka cena, że odbiłaby się natychmiast na frekwencji publiczności. A wiemy z doświadczenia, w teatrach miejskich, że podwyższenie cen wpłynęło na znaczne zmniejszenie się frekwencji. Wobec tego kino byłoby luksusem a nie taną rozrywką. Gdy więc i przerzucenie podatku na publiczność upada, właściciele kin nie mogą dokładać, będą **zmuszeni zamknąć swe przedsiębiorstwa**. Odbije się to przede wszystkim na gminie, gdyż straci z górą 300.000 marek miesięcznie dochodu. Następnie spotęguje liczbę bezrobotnych, gdyż cały liczy personel, orkiestra itd., będzie musiał opuścić swe stanowiska. Straci dalej niesłychanie wiele elektrownia miejska wskutek odpadnięcia najlepszego klienta. **Stracą dzienniki**

wskutek wstrzymania intensywnej reklamy i t. d. W końcu zamknięcie kin krakowskich może poważnie zachwiać polskim przemysłem filmowym, co byłoby na rękę wytwórniom niemieckim:

Właściciele kinematografów już swego czasu, proponowali Magistratowi własny zarząd, **zastrzegając sobie tylko 10 proc.** — jednak Magistrat sprawy tej nie rozstrzygnął. Przedsiębiorcy kinowi godzą się na podwyższenie podatków, jednak niechaj to będzie **dokonane z pożytkiem dla gminy, jak również bez dotkliwego uszczerbku dla nich**. Jeżeli Magistrat posiada tak pewne, złotodajne źródło, niechaj go eksploatuje rozsądnie a nie rabunkowo. Jeżeli bowiem Magistrat uwzględni to, że już obecnie dawniejsze ceny koronowe zostały zmienione na marki, i że ceny te i tak będą musiały być podwyższone (z powodu zaprowadzenia na granicy polskiej niesłychanie opłat celnych w złocie, za filmy, które przychodzą do kraju z zagranicy) — to skutkiem tego dochód z podatku dla Magistratu w krótkim czasie powiększy się **automatycznie od 50—100 proc.** Już przy dotychczasowym wymiarze podatkowym, czyli że gmina bez żadnych uchwał gniebiących kinematografy osiągnie prawie w całości oczekiwany dochód z tych przedsiębiorstw.

W końcu należy wyrazić ubolewanie, że nasze miarodajne czynniki gminne sprawy tak poważne, wszak chodzi tu o wymiary podatkowe wielomilionowe, — rozstrzygają tak **pośpiesznie nie porozumiewając się z fachowymi zainteresowanymi czynnikami**, chociaż czyni się to gdy chodzi choćby o drobne opłaty w każdej innej dziedzinie przemysłu. Należałoby całą sprawę poddać jeszcze raz rozpatrzeniu i powziąć decyzję, która by nie rujnowała tego przemysłu.

Z SALI ODCZYTOWEJ.

Krakowski „Związek pracowników pióra”, w którego zarządzie odbywają się w Krakowie najwybitniejsze odczyty i prelekcje literackie, urządził w sali Domu Artystów prelekcję red. Emila Haackera, poświęconą twórczości Chłędowskiego. Salę wypełniła niezwykle liczna publiczność, którą zajął barwny i aktualny dziś (z powodu zgonu Chłędowskiego) temat wykładu, a nie mniej i osoba prelegenta. Red. Haacker jest bowiem jednym z najświetniejszych miejscowych prelegentów, a wykłady jego łączą sumienność pracy przygotowawczej z wielką trafnością sądu i artystyczną formą słowa. Jak przekonał się z ostatniej prelekcji, p. Haacker jest sam również miłośnikiem piękna ziemi włoskiej i arcydzieł sztuki, rozsłanych po muzeach i kościołach Włoch, stąd temat twórczości Chłędowskiego nęcił go tem silniej, tem goręcej przemówiła doń przeszłość światowych epok, które pod piórem autora „Rzymu Odrodzenia” przeistoczyły się w kolosalne, barwne, żywe obrazy. Z dzieł Chłędowskiego — równoległe z chronologią ich wydań — przypominał prelegent najwybitniejsze momenty i postacie, a zwłaszcza te, których historyczne i literackie opracowanie ukazuje najcharakterystyczniejsze cechy talentu i pióra Chłędowskiego. P. Haacker podziwiał ogromny zmysł artystyczny Chłędowskiego, samodzielność przekonań i śmiałość w wypowiedziach sądów, jak nie mniej wielkie umiarkowanie i powściągliwość w odniesieniu do przedmiotu, opartą na dojrzałości kulturalnej, wyrozumiałości duszy ludzkiej i prawdziwym Chrześcijaństwem serca. Wyczerpujący, blisko dwie godziny trwający, wykład słuchacze nagrodzili długotrwałym polaskiem. Była to naprawdę jedna z najpiękniejszych prelekcji, jakich świadkami byliśmy w Krakowie w ostatnich miesiącach. P.

Kronika artystyczna i literacka.

Piosenki Leguna — tułacza.

A kiedy już wszystko ucichnie i świat wróci w swoje tryby, kiedy już i dzień dzisiejszy z oddali wyda się pięknym, a wiek dwudziesty tylko przeszłością, duchem i stylem, — wtedy przyjdą znów uczeni i artyści, psychologowie i poeci, Sienkiewicz i Kolbergi, zbieracze i inni próżniacy, i zaczną szperać za śladami „ducha epoki”, psychologii i kultury człowieka polskiego, czasu wielkiej wojny. I natkną się na skromną, czerwonym wieniec i kołcem zdobną książeczkę, którą tymi dniami puścił w świat w Krakowie nakładem J. Czerneckiego, major sztabu generalnego, p. Bogusław Szul, książeczkę pod powyższym tytułem, poświęconą „Wodzowi-tułaczowi Jenerałowi Hallerowi”, a opatrzoną w kilka słów wstępnych, które dają gotowy konterfekt polskiego Leguna-tułacza. „Żołnierz nasz słyszy i te rozkazy, które wydaje błażalny głos matki-Ojczyzny i cichy głos sumienia... twardego żołnierskiego sumienia, które cię, bracie, cicho, tajemnie, ale ciągle urgować będzie, aż zaciśniesz zęby i garsci, zakłniesz od stu „pieronów” — po relutonsku, a pójdiesz, bo musisz!” „Żołnierz bez swojej pio-

senki pozostałby stinksem, istotą martwą dla ogółu, a dla siebie — nudną. Żołnierz bez piosenki jest niemy i ponury. I dlatego bierze ze sobą śpiew swój wszędzie. To jego nieodstępny towarzysz, na jego obraz i podobieństwo stworzony, jak on wesół, jak on klnący nieraz i to — bardzo brzydko... jak on drwiący z kul i innych granatówręcznych, mocno niedyskretny, wreszcie poprostu buntowniczy...”

Książeczka majora Szula, to kompletny zbiór tych właśnie pieśni żołnierskich z melodyjami tak, jak przejął je Legun z dawnych czasów i wzbogacił własnym tworem. Jest to dziełko bardzo cenne dla przyszłego historyka i badacza, poniekąd źródłowe.

Byłoby tylko do życzenia, aby w następnym wydaniu druk nut był wyraźniejszym. sbl.

„Ponad śnieg” Żeromskiego w Wilnie.

Po warszawskiej „Reducie”, głośny dramat Stefana Żeromskiego „Ponad śnieg” wystawiono w Teatrze Polskim w Wilnie. I tu również osiągnięto powodzenie niepospolite. Sztuka grana jest przy stałe wypełnionej widowni, publiczność wsłuchuje się w każdą scenę z zapartym oddechem.

Zasługa to przede wszystkim reżysera p. Mieczysława Nawrockiego, który w wystawienie tej sztuki włożył dużo pracy, zapалу i chwalebne wysiłku. Dał inteligentne, subtelne wskazówki i osiągnął sukces nawet w opinii tych, którzy widzieli „Ponad śnieg” w mniszowskiej interpretacji teatru „Reduta”. Ci stwierdzić mogą, że Teatr wileński tylko w pewnych szczegółach nie doszedł do wzoru warszawskiego. Ale trzeba pamiętać, że w Warszawie grano „Ponad śnieg” po stu z górą próbach, w Wilnie zaś po próbach dwunastu. Wziąć też należy pod uwagę znacznie trudniejsze warunki, w jakich pracuje teatr wileński.

Wszystko jednak, co można było w tych warunkach zrobić, — zrobiono. Poziom gry — wysoki, zespół zupełnie dobry, niektóre sceny — wręcz świetne. Największe uznanie publiczności zdobyła p. Marya Strońska w niepospolicie trudnej roli Antoniny Rudomskiej. Młoda artystka musiała się przedzierzgać w matronę o niezłomnej, zrazu miazdzącej otoczenie woli, w matkę bezwzględna, szorstką, chwilami potężną w swym tragizmie (scena kłótni), a w końcu złamaną, gnącą się pod strasznym brzemieniem wielkich nieszczęść.

Szczery talent i głęboka intuicja artystyczna p. Strońskiej pozwoliły jej stanąć w tej roli na wysokości zadania. Syna Rudomskiej, Wincenckiego grał p. Maryan Peliński, niezupełnie jeszcze doświadczony artysta, lecz niewątpliwie bardzo zdolny, czego dowody złożył w paru scenach kulminacyjnych. Młynarz Joachim w interpretacji p. Mieczysława Petryckiego był plastyczny, wyrazisty i jedyny. Słowo uznania należy się również p. Józfi Kopczewskiej, która bardzo dobrze odegrała rolę siostrzenicy Rudomskiej, Ireny. W rolach drugoplanowych wystąpili z powodzeniem pp. Miła Sokolska (Helena), Wacław Malinowski (Światobór) i Zygmunt Kułakowski (Oficer).

Strona dekoracyjna i techniczna w niczem nie ustępowały „Reducie”. Śmiało rzec można, że teatr wileński stoi już dziś w rzędzie najpoważniejszych scen polskich.

NADEŚLANE.

Wpisy na kursa handlowe

do 10 kwietnia (buchalterii, korespondencji, stenografii rachunkowości państwowej i t. d. przyjmują I-sza przez władze szkolne zatwierdzona

SZKOŁA BUCHALTERYI „HERMES”

w Krakowie, Floryańska 39.

Kursa popołudniowe i wieczorne. Zamiejscowych uczę listownie. — Szkoła pisania na maszynach. — Wpisy codziennie. 883

Zęby sztuczne

nawet połamane, krampony platynę, złoto, srebro kupuje. Za ząb od 20—50 koron i wyżej. Płacę najwyższe ceny Czyński, Zybkiewicz 15, ofcyna III. piętro na prawo.

SALON pielęgnowania piękności Drowej LASKIEWICZOWEJ

ul. Rakowicka 1. 6. Otwarty od 10—12 i od 3—6.

Pielęgnowanie piękności cery twarzy, usuwanie plam i zmarszczek, masaż elektryczny, skórne kąpiele parowe. Pielęgnowanie włosów i paznogi.

Specjalne kosmetyki. 501

Porada lekarska od godziny 2—4-tej.

Generalna ofenzywa endecji przeciw min. Patkowi

**Idzie o zdobycie ministerstwa spraw zagranicznych i o sukurs niefortun-
nemu „secesyoniście” prof. Grabskiemu.**

Warszawa (tel. M.). Wystąpienie pos. Stan. Grabskiego z polskiej komisji pokojowej było dla obozu endeckiego **hasłem do podjęcia zacieklej kampanii przeciwko ministrowi Patkowi**. Rej wodzi tu „Gazeta Warszawska”, sekunduje jej „Gazeta Poranna”. Zarzuty niedołęstwa, płytkiego dyletantyzmu, należą tu do najbardziej wersalskich. Ma się wrażenie, że **narodowi demokraci uznali obecny moment za odpowiedni do wprowadzenia swego człowieka na ul. Miodową**. Kampania przeciw ministrowi Patkowi ma na celu również **niesienie Grabskiemu pomocy**, którego wystąpienie z delegacji pokojowej wywarło ujemne wrażenie w warszawskich kołach politycznych.

Echa „secesyi” p. Grabskiego.

Warszawa (tel. M.). W kołach politycznych zwracają uwagę na okoliczności, w których doszło do skutku ustąpienie St. Grabskiego z komisji pokojowej. Prof. Grabski zgłosił swoje ustąpienie po przejrzeniu zarysu naszych warunków pokojowych i opuścił posiedzenie wraz z odnośnymi dokumentami, nie czekając na dyskusję, która wprowadziła do projektu pewne modyfikacje. W kołach sejmowych opowiadają w związku z tem, że jeden z obecnych uczestników komisji, zajmujący wybitne stanowisko w rządzie, następująco wyraził się o postępowaniu pos. Grabskiego: **„Prof. Grabski przypomina mi gościa, który z powodu nieumiejętnego obiadu opuszcza stół, zabierając ze sobą łyżkę srebrną”**.

Ataкуюją Ukraińców — a celują w Belweder i Patka.

Warszawa (tel. M.). „Gazeta Warszawska” przyniosła wczoraj sensacyjną wiadomość, ja-

koby w czasie ostatniej ofenzywy bolszewickiej **pulki ukraińskie porozumiały się z bolszewikami, otworzyły front i puściły siły nieprzyjacielskie na nasze tyły**. Manewr ten został w porę spostrzeżony, bolszewików rozbito i wypędzono, zaś pulki ukraińskie zostały zniesione przez artylerię i bagnety polskie. Ci, co ocalili, uciekli do bolszewików lub złożyli broń.

Na zapytanie waszego korespondenta — wydźwiał operacyjnym sztabu generalnego, że w tej wiadomości jest prawdy, **oświadcza, że całe doniesienie powyższe jest zmyślane.**

Plotka o zerwaniu rokowań polsko-ukraińskich.

Warszawa (tel. M.). „Gazeta Poranna” przyniosła sensacyjną wiadomość, jakoby delegacja ukraińska zerwała rokowania z rządem polskim, motywując swój krok względami na losy Podola, Wołynia, Galicji wschodniej i Chełmszczyzny, mające wejść w skład państwa polskiego. „Gazeta Poranna” zaznacza, że w sferach polskich, biorących udział w rokowaniach z Ukraińcami, panuje przekonanie, że zerwanie rokowań zostało spowodowane fałszywymi wiadomościami z frontu polskiego, gdzie działania wojenne — jak się Ukraińcom wydawało — przybrały dla Polski niepomyślny obrót. **Ministerstwo spraw zagranicznych całej tej wiadomości przeczy.**

Dwugroszówka zawieszona.

Warszawa (tel. M.). Za podawanie kłamliwych i zmyślonych wiadomości z frontu, przynoszących szkodę armii polskiej, została zawieszona narodowo-demokratyczna „Gazeta Poranna”. Redakcyi zostanie wytoczony proces karny.

Morderca kapitana Kopcia skazany na śmierć.

Żaden adwokat Rusin nie chciał bronić Pakosza.

Lwów (PAT). Przed sądem karnym D. O. G. we Lwowie odbyła się dzisiaj rozprawa przeciw Janowi Pakoszowi, byłemu profesorowi armii ukraińskiej w Szczercu, żołnierzowi 7-mej brygady ukraińskiej oddziału wartowniczego, oskarżonemu o zbrodnię przeciw sile zbrojnej państwa polskiego według § 327. Wedle aktu oskarżenia Pakosz dopuścił się zbrodni w sposób następujący: W dniu 11 stycznia 1919 przy zdobywaniu Kulparkowa pod Lwowem przez wojska polskie, dostał się do niewoli jeden z najdzielniejszych żołnierzy, kapitan Ludwik Kopiec (Wiktor). Zaraz w nocy odstawiono go do aresztów w Szczercu, gdzie nazajutrz nastąpiło badanie kapitana przez kilku oficerów ukraińskich, mające charakter prowokacyjny i uwłaczające uczuciom narodowym kapitana. W czasie przesłuchania kapitan zaznaczył przynależność wschodniej Galicji do Polski. To twierdzenie wywołało u oficerów rusińskich plan zemsty. Postanowili, wbrew ustawie o traktowa-

niu jeńców, zgładzić kapitana Popcia, a wykonanie egzekucyi polecono Pakoszowi. Ten ostatni wyprowadził kapitana na miasto i idącemu na trzy kroki przed nim, strzelił w głowę, a gdy ofiara mordu padła na ziemię, strzelił jeszcze dwukrotnie. Po dokonaniu morderstwa Pakosz zdjął z trupa futro i buty a dwaj inni żołnierze, którym polecił Pakosz zakopać trupa, obrabowali zwłoki. Po przesłuchaniu świadków trybunał nabrał przekonania, że Pakosz świadomie zamordował kap. Kopcia, chcąc w ten sposób pozbawić armię polską dzielnego oficer. Trybunał skazał Pakosza na karę śmierci przez rozstrzelanie. Wyrok nie wywarł żadnego wrażenia na Pakoszu, oświadczył on, że kary nie przyjmuje. Obrony Pakosza nie chciał się podjąć żaden z adwokatów Rusinów. Wyznaczony obrońca wyznania mojżeszowego nie przybył na rozprawę. Sąd zmuszony był powołać na obrońcę jednego ze sędziów śledczych.

Nowe gwałty czeskie na Śląsku.

Wypędzają Polaków z mieszkań i chcą ich wygłodzić.

Głeszyn (PAT). Dzisiaj nadeszła wiadomość o nowych gwałtach czeskich w Zagłębiu węglowym. Do Michałkowic wróciły Marya i Teresa Kozak, żony górników przebywających obecnie w barakach w Oświęcimiu. Obie kobiety zastały mieszkanie zajęte przez Czechów. Czescy delegaci górniczy powiadomieni o powrocie kobiet kazali im się natychmiast wynosić z gminy, nie pozwalając niczego zabrać.

Do Poręby wrócił górnik Franciszek Więcek, pracujący w Pietwałdzie. Delegaci czescy zażądali od niego, by wstąpił do czeskiej organizacji, a gdy tego nie chciał uczynić, zmusili go do opuszczenia gminy.

Z Pietwałdu donoszą, że czescy funkcjonariusze na szybko „Eugeniusza” wygotowali listę o-

bejmującą nazwiska 41 członków Polskiej organizacji zawodowej. Każdemu z nich posłano wezwanie do przepisania się do organizacji czeskiej z zagrożeniem, że jeżeli nie uczynią tego do 7 bm. zostaną wyrzuceni z pracy i mieszkania.

W Szumbergu przyszli żandarmi czescy do nauczyciela Krzycka i odebrali mu pod groźbą aresztowania prowadzenie urzędu aprowizacyjnego. **Cześci chcą dostać apro wizację w swoje ręce i zrobić z niej środek walki z Polakami.**

Prowokacje niemieckie w Bytomiu.

Bytom (PAT). W niedzielę dnia 11 b. m. odbyło się w Koźlu przedstawienie amatorskie, urządzone przez polskie kółko śpiewackie. W cza-

sie przedstawienia na salę wdarła się grupa uzbrojonych Niemców, a prowokując zebranych, starała się zmusić ich do śpiewania „Deutschland, Deutschland ueber Alles”. Polacy daremnie wzywali do opuszczenia sali. Wywiązała się bójka, w czasie której raniono kilkanaście osób. Ze strony polskiej raniony jest między innymi ksiądz Niedziela, ze strony niemieckiej porucznik Sicherheitswehry, Hefert, który ten napad — jak się zdaje — zorganizował. Niemcy, wyrzuceni ze sali, urządzili formalne oblężenie domu, w którym odbywało się przedstawienie. Dopiero oddziały wojsk włoskich uwolniły Polaków i umożliwiły im powrót do domu.

Hakatyści śląscy w obronie niesumiennego prokuratora.

Bytom (PAT). Sędziowie okręgu sądu ziemskiego w Bytomiu rozpoczęli strajk z powodu wydalenia przez komisję koalicyjną z Górnego Śląska prokuratora Ippera.

Niektórzy urzędnicy oświadczyli się jednak przeciwko strajkowi i tylko nieznaczna większość opanowana została przez krzykaczy hakatystycznych. Jest w każdym razie nadzieja, że sędziowie ci, jak przedtem sędziowie opolscy wrócą niebawem do pracy, gdyż komisja koalicyjna zdecydowana jest wystąpić w tej sprawie jak najenergiczniej. Prokurator Ipper wydany został za to, że nie chciał wytoczyć procesu przeciwko mordercom polskiego radnego Niedurnego, zabitego przez członków Sicherheitswehry. Twierdził on, jakoby zabójcy działali we własnej obronie, co jest w zupełności nieprawdą.

Podwyższenie opłat pocztowych.

Warszawa (PAT). W „Monitorze” ogłoszono rozporządzenie ministerstwa poczt i telegrafów o podwyższeniu opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych od 15 kwietnia b. r.

Lwowska Izba Handlowa wnosi protest przeciwko podwyższeniu opłat pocztowych.

Lwów (PAT). Izba handlowa i przemysłowa uchwaliła na dzisiejszym plenarnym posiedzeniu wnieść protest do rządu przeciw podwyższeniu opłat pocztowych w szczególności opłat telegraficznych.

O układ polsko-gdański.

Warszawa (Tel. M.). Uzupełniając wiadomość „Pata” o przyjeździe Towera do Warszawy donoszą, że poza konferencją polsko-gdańską ma być omawiana sprawa tymczasowej umowy celnej, kolejowej, paszportowej i pocztowej. Pobyt Towera w Warszawie posiada wielkie znaczenie polityczne, ponieważ poraz pierwszy wielkorządca Gdańska Tower znajdzie się w kontakcie bezpośrednim ze społeczeństwem polskim i rządem polskim.

Prasa polska na Pomorzu.

Warszawa (PAT). Towarzystwo wydawnicze pomorskie nabyło drukarnię, w której od wielu lat wydawano niemiecką „Berenter Zeitung”. W drukarni tej ma być drukowana gazeta p. t. „Straż Pomorska”.

Maszyny do stemplowania koron.

Warszawa (tel. M.). Ministerstwo skarbu zamówiło w fabryce Jona w Łodzi specjalne maszyny do stemplowania koron. Ze Lwowa, Krakowa i Lublina wysłani zostaną urzędnicy skarbowi, aby zapoznać się ze sposobami użycia tych maszyn.

Wielki strajk kolejowy w Ameryce.

Wiedeń (PAT). Radio. Biuro koresp. donosi z Waszyngtonu: Wilson, który wczoraj po raz pierwszy od czasu choroby zwołał radę gabinetową, zamianował komisję dla zbadania przyczyn strajku kolejowego.

Skutkiem strajku kursuje tylko niewiele pociągów osobowych. Sytuacja jest nader krytyczna. Dla dowozu środków żywności przygotowano wielką liczbę samochodów.

Protestujący strajk generalny w Irlandyi.

Wiedeń (PAT). Radio. Biuro Kor. donosi z Amsterdamu: Wedle doniesienia „Telegrafu” z Londynu, ogłoszono w Irlandyi strajk generalny jako protest przeciwko traktowaniu więźniów przez Anglików.

Belgia popiera zbrojnie akcję Francji w Niemczech.

Moguncya (PAT). Oddziały belgijskie przybyły do strefy okupowanej.

Paryż (PAT). Z Brukseli donoszą, że rada

miejaska uchwaliła rezolucję, wyrażającą uznanie rządowi za podjęcie decyzji w sprawie przyłączenia się Belgii do akcji francuskiej.

Konflikt francusko-angielski załagodzony.

Bonar Law złożył w Izbie gmin deklarację.

Lyon. (PAT) Radio. Bonar Law złożył w poniedziałek po południu w Izbie gmin następującą deklarację: Jak to już Izbie wiadomo, różnica zdań, nad którą gabinet głęboko ubolewa, powstała między rządem angielskim a francuskim, ale wymiana not, która nastąpiła między Londynem a Paryżem, wykazała, że obydwa rządy uznają więcej niż kiedykolwiek potrzebę ścisłej i serdecznej zgody, wobec ważnych wydarzeń, które zaszły w stosunku do Niemiec. Najbliższa konferencja sprzymierzo-

nych rządów przyczyni się niewątpliwie do zupełnej konsolidacji obu rządów, z drugiej strony ostatnie konferencje, odbyte w poniedziałek rano między pp. Millerandem i lordem Derby, dały prezydentowi Millerandowi możliwość ponowienia zapewnienia, że rząd francuski wycofa wojska z miast nadreńskich, skoro tylko Reichswehr opuści strefę neutralną. Wobec tego można uważać scysję francusko-brytyjską za definitywnie umorzoną.

Anglia i Francja przyspieszą zgodnie rozbrojenie Niemiec.

Lyon. (PAT) Radio. Bardzo ważna konferencja odbyła się w ministerstwie wojny w Paryżu między lordem Churchilllem, sekretarzem stanu brytyjskiego ministerstwa wojny, a p. Andrzejem Leyre, francuskim ministrem wojny, nad technicznymi środkami zastosowania klauzul traktatu wersalskiego dotyczących się wydalania i zniszczenia amunicji i niemieckiego

materyału wojennego, a specjalnie artylerji. We wszystkich punktach głównych osiągnięto zupełną zgodę jak również uznano, że należy powiększyć ilość oficerów francuskich i brytyjskich zajętych w międzysojuszniczej komisji kontrolnej w Niemczech, ażeby przyspieszyć pracę.

Millerand wyjaśnia powody wkroczenia wojsk francuskich do Zagłębia Ruhr.

Lyon (PAT). Millerand przemawiał we wtorek w Izbie na temat ostatnich wypadków zagranicznych. Millerand przedstawił pokrótce dzieje traktatu z Niemcami w sprawie wysłania wojsk niemieckich do obszaru Ruhr, dalej znaczenie artykułów traktatu, pogwałconego przez Niemcy, wreszcie wykazał, jak rząd francuski był zmuszony do sprawdzenia, czy Niemcy dali powód do interwencji i czy ten powód był ważnym. Koła wojskowe — powiedział Millerand — oświadczyły nam, że wkroczenie wojsk niemieckich było jedynym powodem rozruchów i że samo cofnięcie się tych wojsk może przywrócić spokój. Dnia 31 marca pisał prezydent gabinetu do niemieckiego charge d'affaires list, że krok Niemiec zupełnie nie da się usprawiedliwić, a organy kontrolne traktatu wersalskiego uznają, że interwencja wojskowa Niemiec jest bezpożyteczna i niepotrzebna. Delegaci Francji w Koblencji oświadczyli że oku-

pacya Frankfurtu i Darmstadt wywołała polepszenie sytuacji w kolach robotniczych i powstrzymała marsz Reichswehr. Domagali się oni ze względu na sytuację rozbrojenia Niemiec, stosownie do traktatu celem zapobieżenia powrotowi partji reakcyjnej do władzy. Gdy dnia 2 kwietnia prezydent gabinetu na skutek nowej interpelacji dowiedział się, że nowe wojska niemieckie wkroczyły do obszaru Ruhr, zażądał od swego rządu natychmiastowego cofnięcia wojsk, a dnia 3 kwietnia zwrócił się ponownie od tegoż charge d'affaires z listem, przypominającym żądanie cofnięcia wojsk, przyczem zauważył, że ofensywa wojsk niemieckich jest formalnem złamaniem artykułu 44 traktatu pokojowego. Tegoż samego dnia Millerand wysłał do przedstawicieli Francji przy rządach sojuszniczych telegram, powtarzający rzeczony list, z dodaniem, że nie wątpi w zgo-

dę sojuszników na powyższe postanowienia. Zwrócił się także z odpowiednim zawiadomieniem do rządu niemieckiego. Francja nie mogła już dłużej znosić pogwałcenia traktatu pokojowego.

Kurs rubli carskich i franków francuskich na giełdzie lwowskiej.

Lwów (PAT) Zamknięcie giełdy lwowskiej: Ruble carskie po 100 placą 295 żądają 315, w tranzakcyach 305—306. Franki francuskie placą 1500 żądają 1700. Franka placą 355 żądają 375. w tranzakcyach 365.

Czytajcie

„Życie i Powieść”

najpopularniejszy dwutygodnik
ilustrowany.

Administracja Kraków, Karmelicka 16.

Salon Dzieł Sztuki

Kraków, ul. św. Jana 3. Tel. 2,

poleca obrazy i rzeźby najwybitniejszych mistrzów polskich po cenach umiarkowanych. 846

Buciki męskie Nr. 40 i 43

(nowe) do sprzedania. Oglądać można w Adm. Gońca Krakowskiego, Karmelicka 16.

Poważna instytucja finansowa

poszukuje rutynowanych urzędników (czek) do buchalterji i korespondencji. 979

Oferty z odpisami świadectw i referencyami nadsyłać na listy pod „M. F. 28” do Biura ogłoszeń „Ruch”, Kraków, Szczepańska 9. Oferty nieuwzględn. będą bez odpowiedzi

Pończochy, Skarpetki, Stopy do pończoch

jak również nici w wielkim wyborze poleca najtaniej 948

J. GANCARCZYK, Kraków, Mikołajska 16.

Pamiętajmy o Polskim Czerwonym Krzyżu!

DR. ADOLF KLĘSK.

Gruczoł tarczowy.

Mamy w sobie wiele ciekawych organów a nie jeden nie o nich nie wie! Do takich niezmiernie ciekawych i tajemniczych, należy tak zwany gruczoł tarczowy, którego zwiększenie nazywamy pospolicie wolem.

Już dawno zapytywano się do czego właściwie ten gruczoł służy i dopiero nauka niedawno dała na to stanowczą odpowiedź. Jak wiadomo duże wole trzeba usunąć operacyjnie — otóż przekonano się, że gdy usunięto cały powiększony gruczoł, wtedy osobnik popadałby w ciężką chorobę, mianowicie t. zw. charłactwo, przypominające żywo chorobę zwaną obrzękiem śluzakowym a polegającą na zaniku tarczycy. Osobnik taki tępieje umysłowo, nabręka cały, a skóra jego staje się bladą. Lekarz Basedow zwrócił naszą uwagę na chorobę, noszącą odtąd nazwę od niego, a polegającą na nadmiernym funkcjonowaniu tarczycy. Choroba ta występuje głównie u kobiet i cechuje się wysadzeniem gałek ocznych, powiększeniem tarczycy, drżeniem rąk i biciem serca przy silnej nerwowości. Są to jak mówimy objawy zatrucia sokami tarczycy. U chorych cierpiących na powiększenie tarczycy podobne objawy wywołać może kuracja jodowa nie regularnie stosowana, bo jod jest też składnikiem tarczycy. Obecnie leczy się skutecznie chorobę Basedowa usuwając część gruczołu operacyjnie lub niszcząc go promieniami Roentgena.

Gruczoł tarczowy zwiększa się nieraz podczas neurastenji i w ciąży, a wole występuje głównie w okolicach górskich i co ciekawe, wskutek picia wody z pewnych źródeł. W Szwajcaryi w pewnych okolicach panowało epidemicznie wole i z chwilą zaprowadzenia wodociągów znikło. Nieraz też człowiek traci wole, gdy się

przeniesie w inną okolicę.

Czasem powiększenie gruczołu tarczowego wystąpić może i z innych powodów, np. w wojsku obserwowano nieraz takie nagłe, chwilowe zwiększenie się gruczołu po spożyciu niedobrego chleba.

U kretynów spotykamy często ogromne wole, lecz myliłby się ten kto by myślał, że mają oni tego gruczołu za dużo. Owszem gruczoł ten jest u nich już całkiem zwyrodniały a zdrowych partji nie ma tam niemal wcale. Zaczęto też ze skutkiem leczyć idiotów wszczepianiami części gruczołu tarczowego, uzyskanymi ze zdrowych osobników.

Naodwrot nadmiar funkcji gruczołu leczy się w ten sposób, że karmi się pacjentów mlekiem kóz pozbawionych operacyjnie tarczycy. Gruczoł tarczowy pozostaje wreszcie w wielkim związku ze wzrostem podobnie jak mózgowa przysadka i gruczoły płciowe. Wybitny wpływ gruczołu tarczowego na wzrost wykazać można nawet doświadczalnie (Gley) dodając do środka odżywczego, w którym znajdują się zarodki wydzieliny gruczołu i wtedy spostrzegać można nieraz nadzwyczaj szybki wzrost tychże. Widzimy z tego wszystkiego, że tarczycza jest gruczołem który ma wielki wpływ na układ nerwowy człowieka. Gdy wydzieliny jej brakuje człowiek idyocjeje, gdy jej zaś jest za dużo wtedy zjawiają się objawy podrażnienia systemu nerwowego, co w chorobie Basedowa jest widocznem.

Bardzo być może, że tarczycza ma za zadanie niszczyć lub wiązać w sobie pewne trujące substancje dostające się lub tworzące się w organizmie, a Cyon jest zdania, że wiązanie to odbywa się przez t. zw. jodotętnę, t. j. połączenie wydzieliny tarczycy ze solami jodowemi, dostającemi się do organizmu.

Ponadto wykazano i inne działania tarczycy. Hoffmann przekonał się, że surowica krwi o-

wiec pozbawionych jajników i tarczycy działa skutecznie przy chorobie zwanej rozmiękczeniem kości (osteomalacia), a także w chorobie angielskiej, w psychozach wieku młodzieńczego i w nerwicach z powodu zaburzeń nerwów naczyń i ruchowych z zawrotem głowy i szumem w uszach. Firma Merck w myśl badań Moebiusa wyrabia z krwi jagniąt, pozbawionych tarczycy surowicę (antytyreidynę), celem leczenia choroby Basedowa i zatrucia jodem, względnie jako przygotowanie do następnej operacji wola przy tej chorobie.

Próbowano też tej surowicy celem leczenia rozmiękczenia kości i cukrzycy. Powiększenie gruczołu tarczowego czyli wole, powodowane bywa albo przerostem samej tkanki gruczołowej, albo torbielami, żyłakami lub tak zwanymi gruczolakami.

Gdy metody zachowawcze nie pomagają należy poddać się operacji, która wykonana wczesnie nie jest wcale ciężką i pozostawia mało widoczną bliznę na szyi.

A noszenie wola nie jest prócz nieestetyczności obojętnem, powodować ono bowiem może trudności oddechowe a nawet nagłą śmierć przez ucisk tchawicy.

W nowszych czasach wykazano wybitny związek gruczołu tarczowego z odżywianiem się, mianowicie w tak zwanym obrzęku głodowym spotyka się zupełnie podobne zmiany, jak w obrzęku śluzakowym, przyczem funkcja gruczołu się zmniejsza.

Zwierzęta zapadające w sen zimowy u których funkcja odżywiania schodzi podczas snu do zera, wykazują też zmniejszoną czynność gruczołu tarczowego. Adlerowi udało się rozbudzić śpiące zwierzęta w 3 godziny po wstrzyknięciu styrecidyny, podczas gdy inne środki okazały się bezskuteczne.

Zamiała czynność gruczołu tarczowego powoduje wypadanie włosów i psucie się zębów.

GALICYJSKI ZIEMSKI BANK KREDYTOWY

TOWARZYSTWO AKCYJNE WE LWOWIE

obecnie na podstawie zmienionego statutu

ZIEMSKI BANK KREDYTOWY, Towarzystwo akc. we Lwowie

podwyższa kapitał akcyjny

na podstawie uchwał Walnego Zgromadzenia akcjonariuszów i Rady zawiadowczej z dnia 24 stycznia 1920, zatwierdzonych reskryptem Ministerstwa Skarbu z dnia 12 lutego 1920 L. 12643/20

z 20,000.000 koron na 50,000.000 koron

przez emisję nowych 75.000 sztuk akcji po koron 400 imiennej wartości

Emisja powyższa ma być przeprowadzona na mocy powyższych uchwał

w trzech seryach po 10,000.000 koron

czyli po 25.000 sztuk akcji po koron 400 wartości imiennej. Subskrypcja pierwszej seryi w kwocie 10.000.000 koron zakończyła się w dniu 15-go marca b. r. i została wniesionemi zgłoszeniami pokrytą z poważną nadwyżką.

Obecnie przeto

rozpisule się subskrypcję

drugiej i trzeciej seryi łącznie t. j. dalszych 20,000.000 K, czyli 50.000 sztuk akcji po 400 K im. wartości.

Prawo poboru akcji z tych obu seryi przysługuje posiadaczom akcji dawniejszych pięciu emisji z lat 1910 do 1919, o ile go już w czasie subskrypcji pierwszej seryi nie wykonali w tym stosunku, że na każde cztery akcje dawniejszych pięciu emisji przypadają dwie akcje nowej emisji, czyli po jednej akcji z każdej seryi. Kurs emisyjny wynosi:

dla dawnych akcjonariuszy wykonujących prawo poboru w term. zakreślonym po K 450 za sztukę, zaś dla nowych akcjonariuszy po K 520 za sztukę,

dla jednych i drugich z doliczeniem 5 procent odsetek od dnia 1 stycznia 1920.

Nowe akcje uczestniczyć będą w zyskach Banku począwszy od dnia 1 stycznia 1920.

Dyrekcja Ziemskiego Banku Kredytowego zastrzega sobie prawo przydziału sztuk z tem, że przestrzegać będzie pierwszeństwa subskrypcji wedle terminu ich zgłoszenia.

Na uiszczone wpłaty Bank wydawać będzie tymczasowe potwierdzenia kasowe, za zwrotem których wydawane będą w swoim czasie oryginalne akcje.

Termin zamknięcia subskrypcji oznacza się na dzień

15 maja 1920 r.

Wpłaty uskutecznić można:

w Ziemskim Banku Kredytowym we Lwowie, ul. Trzeciego Maja 5

oraz we

Fillach Banku w Krakowie, Plac Maryacki 9 i w Lublinie, Krakowskie Przedmieście 58 (róg ul. Szopna)

w Banku Kredytowym w Warszawie, Mazowiecka 9

w Banku Związku Spółek zarobkowych w Poznaniu

w Banku Handlowym w Poznaniu.

Krawczyń poszukuje posady na wyjazd. Zgłosz. Kraków, Krupnicza 10 u p. Kubikowej. 978

Zamienie

marynarkę czarną weluianą z białą kamizelką na spodnie wojskowe długie czarne lub z amerykańskiego materiału albo ją sprzedam za setkę pałeczek dobrych i 200 Mk. Nieniosłość do admin. Gońca po S. T. egipskie. 982

PIJAWKI

hurtownie i częściowo sprzedaje firma J. Ungar, fryzjer w Podgórze, Lwowska 5. 979

Księgarnia

S. A. Krzyżanowskiego w Krakowie

otrzymała na skład:

Księgarnia adresowa „Warszawa” na 1920 rok.

Cena wraz z dod. droż. 108 Mk. o nabywca we wszystkich księgarniach. 976

Protezy, aparaty ortopedyczne wyrabia nowe i naprawia Józef Jagdanik, Kraków, Kanonicza 22. 005

KAMIEŃ ŻÓŁCIOWY

Kamienie schodzą bez bólu. — Ataki w zupełności ustają.

Objawy (początkowe). Ból w bokach i dołku podsercowym (gdzie schodzą się żebra). Pobołowania w wątrobie. Skłonność do obstrukcji. Uryna ciemna i mętna lub też bezbarwna jak woda. Język obłożony. Gorycz i kwas w ustach. Odbijanie gazami. Wzdęcia i burczenie w kiszkiach.

Objawy (podczas ataków). Bóle i zawroty głowy. Silne podenerwowanie. —

W dołku i wątrobie silny ból, który się rozchodzi ku stronie tylnej — w pasie — krzyżu — i sięga aż pod łopatkę. Wzdęcia brzucha, rozsadzanie żebra i parcie na kischkę stołową. Brek tchu oraz ból w plecach i klatce piersiowej (na przestrzał). Niekiedy wymioty żółcia, dreszcze, zimne poty żółtaczka. — Bliższych informacji udzieli: Aptekarz - fizyolog **H. NIEMCEWSKI**, Warszawa, Nowy Świat 18, m. 27. 871

WILNO.

Domy, majątki, fabryki, apteki, hotele, różne przedsiębiorstwa w dużym wyborze. Biuro Komisowo-Informacyjne, Sw. Jerska 22 m. 3. Mając obszerną klientelę i agencję przyjmującą przedstawicielstwa rozmaitych firm. 869

Kupię natychmiast kilka dobrych poduszok, poszewki na nie, prześcieradła na tóżko i kapy. Zgłoszenia na pojedyncze sztuki też chętnie będą uwzględnione. Listy adresować należy pod adresem: „Poczt. 333” do Admin. Gońca. 953

„PHILATELIA”

Kraków, Bracka 10
Kupno i sprzedaż marek pocztowych. 421

Majątki ziemskie kamienice wille interesy śniadankowe sklepy spożywcze z pomieszczeniem sprzedażi zaraz biuro pośrednictwa J. Jaromlin, Kraków, ul. Stawkowska 1. 23, II. piętro. Wiadomość od godziny 10—1 lub listownie. 123

Do sprzedania

eleganckie póżbucki nowe nr. 37. Wiadomość w administracji Gońca, Karmelicka 16. 421

Obiady domowe

z 3-ch dań 7 marek

Kraków, Gołębia 16, I p.

Sklep spożywczy

z pokojem i kuchnią zaraz do sprzedania. Wiadomość w biurze ogłoszeń, Sienna 12. 973

PIERWSZA KONCES. PRZEZ NAMIESNICTWO

WYŻSZA SZKOŁA KROJU I SZYCIA

Józefy Zabielskiej, Kraków, św. Krzyża 7

otwiera dnia 15 kwietnia dla Pań i Panienek umiających szyc 1-miesięczny kurs kroju systemu Worth'a, dla nienmających szyc 3-miesięczny na przystępnych warunkach. Zgłoszenia codziennie od godz. 9—12 i od 3—6. 983

POLSKIE

„Codex” KURSA PRAWNICZE „Codex”
Dr. Henryka Ostrowskiego

Kursa i lekcje indywidualne. Wypożyczanie materiałów dla prowincji i zajętych biurowo. Wszelkie zmiany uwzględnione. Kraków, ul. Studencka 5, parter, od godz. 4—5. 981

Wylączną sprzedaż dessertów, pomadek i wszelkich wyrobów czekoladowych firmy R. Poznański, Warszawa

posiada firma 401

PERLMUTTER i GOLDBERGER
Kraków, ul. Dietla 63.